

Հովհաննես Թումանյան

Քոչաքարում ես վազել եմ...

Քոչաքարում ես վազել եմ
Եղնիկի հետ երազ, Անուշ,
Ջրնրուխտ սարում երազել եմ
Չընաշխարհիկ երազ, Անուշ:

Ջրնրուխտ սարը ամպ է պատել,
Իմ արևի լույսը վատել,
Աստծուն խնդիրք արի շատ էլ՝
Ինձ չըտըվեց մուրազ, Անուշ:

Իմ մուրազը շատ էր շրթեղ,

Դըրախտ պիտեր քաղաք ու գեղ.
Երգը հոսեր հառաչքի տեղ,
Մերն ու բարին՝ Արազ, Անուշ:

Շատն են եկել Էսպես անցել,
Հազար ափսոս Էն մարդկանց էլ.

Ես էլ կերթամ, վեր եմ կացել,
Էսքան վաղ ու վրռազ, Անուշ:

